

GERTHEIS VERONIKA
hentespult

kerek fülű, behúzott nyakú
ürge, fejtetőjén gyérülő hajjal
lapos, megszürkült fogakkal
szimatol, fürkészkész a piac
felső emeletén, a füstölt tarja
illata, a füst veszélyes, gazdag illata
csalogatja, de meglódul a kosár
a halas pult felé, s húzza magával
Ernő bácsit, mintha a kosár,
Netti néni kosara már tudná,
mint egy hű kutya, a séta állomásait,
pórét, zeller, egy szép ponty,
Ernő bácsi megadón beáll a sorba,
vibráló tekintete elé függőnyt húznak,
kapafogaival keskeny bajusza végét harapdálja,
alázatos makogással kér és fizet,
s ahogy apránként gyűlik a zsákmány,
mancsa annál erősebben markolja
a fonott fogantyút, nehogy valamit elveszítsen,
nehogy valamit megint elveszítsen,
pórét, zellert, pontyot,
Netti néni kosarát vagy magát Netti nénit,
aki olyan jó, olyan kedves, hogy eltűri,
pedig sem gazdag, sem szép, sem okos,
még csak neve sincsen,
azt is elveszítette a szüleivel együtt,
s hiába vették magukhoz a jó Szabóék,
mire megy a szabósággal, aki
csak egy tű a háborús árvák szénakazlában,
egérrágtá zsák, amire senki sem varrt foltot,
csak hever hasztalan, kidobatlan
a kamrában, majd jó lesz valamire
egyszer még, de Ernő bácsi tudja, hogy
sohasem lesz egyszer, mert csak egyhez ért:
a megbújáshoz, rejtőzéshez, lapuláshoz
étlen-szomjan, s eltűnni az eltűrtséget
egy otthon idegen melegében,
még húzni magát a mezőn leselkedő
veszély elől egy sötét, szűk ürgelyukban,
szó nélkül megenni az egyhangú,
egészséges ételeket,
s nem gondolni egy jó, füstös cupákra,
zsírtól fénylő, pirosan roppanó csirkecombra,

vagy legalább a zsírba mártogatott
lánykebel puha kenyérdarabra,
nem gondolni borra,
nem a cigarettára,
nem gondolni a könyvelői hivatalnál
fényesebb állásra, se fizetés-,
se kalapemelésre,
nem gondolni sem az üregen,
sem a halálon túli létezésre,
sem a kosárban lapuló ponty
üveges tekintetére,
csak hazaérni mihamarabb
a megszokott, biztonságos utakon,
s gondosan kikerülni
a vasárnapi ebéd taposóaknáit